

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618201092
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7618201092.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudcov JUDr. Borisa Brondoša a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcov 1/ E. V. nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX a 2/ R. Y., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, proti žalovaným: 1/ Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpená: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., Kýčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, 2/ Aukčný Dom, s.r.o., Pribinova 462/84, IČO: 36 253 073, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., Mierové námestie 14, Hlohovec, IČO: 47 241 110, 3/ JUDr. Miroslav Holčík, notár, Námestie 1. Mája 1121/14, Piešťany, IČO: 42 282 772, zastúpený JUDr. Lenkou Maďarovou, advokátkou so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu 2Csp/23/2018-676 z 22. marca 2002 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

- I. Zrušuje uznesenie.
- II. Stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým uznesením zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2Csp/23/2018 - 54 zo dňa 16.3.2018.

2. Právne vec posúdil podľa ustanovení § 335 ods. 1 a § 336 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru o potrebe zrušenia uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2Csp/23/2018 - 54 zo dňa 16.3.2018, ktorým súd pôvodne nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. Z-23283-09 zo dňa 9.12.2009, z dôvodu zamietnutia žaloby vo veci samej takmer v celom žalovanom nároku.

3. Uznesenie napadli odvolaním žalobcovia s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil. Nestotožnili sa s názorom súdu prvej inštancie, že boli naplnené podmienky na zrušenie neodkladného opatrenia, keďže sa žalovaný v 1. rade iba vďaka nemu zdržal výkonu záložného práva. Odvolatelia sa cítia byť ohrození na svojich právach, pričom rátajú s opakovanými aktivitami žalovaných v 1. a 2. rade smerujúcich k uskutočneniu dražby. V ďalšom podrobne rozviedli „informácie o právnom vzťahu“, pričom v konečnom dôsledku napádajú nesprávnosť právoplatného rozhodnutia vo veci samej, keďže súd podľa nich nevyriešil otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru v ich prospech. Doplnili, že neuznávajú pohľadávku žalovanej v 1. rade a jej finančné nároky považujú za bezdôvodné obohatenie. Záverom opakovane navrhli nariadenie NO zdržania sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. Z-23283-09 zo dňa 9.12.2009. Svojimi odvolacími námietkami vytýkajúcimi nesprávne právne posúdenie veci odvolateľa podľa posúdenia odvolacieho súdu uplatnili odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. V odvolaní odvolateľmi formálne

citovaný ďalší odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP vo vzťahu k napadnutému uzneseniu nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na nesprávne skutkové zistenia, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu nebol tento ďalší odvolací dôvod odvolateľmi materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnený. Odvolací súd v tejto spojitosti upriamuje pozornosť na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 5. novembra 2019, v zmysle ktorého odvolací dôvod nemôže spočívať len na všeobecnom vyjadrení nespokojnosti s rozhodnutím bez bližšej špecifikácie vytýkaných nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu. Napokon odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

4. Žalovaná v 1. rade vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu uviedla, že v ňom žalobcovia opakujú len svoj všeobecný pohľad na právoplatne skončenú vec. Napadnuté uznesenie považuje za vecne správne, keďže na jeho vydanie boli splnené zákonom ustanovené podmienky, pričom podľa nej neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by malo predmetné NO ostať v platnosti.

5. Žalovaní v 2. a 3. rade sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrili.

6. Krajský súd v Košiciach, ďalej ako odvolací súd (§ 34 CSP) bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

7. Súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 2Csp/23/2018-54 zo dňa 16.3.2018 vyhovel návrhu žalobcov a po začatí konania nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. Z-23283-09 zo dňa 9.12.2009, uzatvorenej medzi žalobcami ako záložcami a žalovanou v 1. rade ako záložným veriteľom, k v nej opísaným nehnuteľnostiam vedeným na LV č. 203, nachádzajúcim sa v katastrálnom území Vyšné Slovinky, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobcov, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

8. Vo veci samej súd právoplatne rozhodol rozsudkom zo dňa 3.11.2021, ktorým žalobe vyhovel iba v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky spočívajúcej v zabezpečení splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho práva nehnuteľnosti, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

9. Podľa ust. § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

10. Podľa ust. § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

11. Koncepcia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza zo všeobecnej premisy, že jeho právne účinky nie sú zákonom vopred časovo obmedzené. Zo zákona zanikne neodkladné opatrenie iba v prípade, ak súd jeho trvanie individuálne limitoval z hľadiska času, ktorý následne uplynul (§ 330 ods. 1 a § 333 CSP). Trvanie neodkladného opatrenia je nezlučiteľné s procesným neúspechom navrhovateľa vo veci samej (§ 335 a § 336 ods. 4 CSP) a s uplynutím času, na ktorý bolo nariadené, pokiaľ súd v konkrétnom prípade rozhodol podľa § 330 ods. 1 CSP. V danej súvislosti je evidentný rozdiel medzi zrušením a zánikom neodkladného opatrenia. V prípade zrušenia neodkladného opatrenia ide o typický spôsob derogácie jeho účinkov, ku ktorému dochádza na základe rozhodnutia súdu v zmysle § 334 až 338 CSP. Obdobné účinky má aj rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa mení napadnuté uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia tak, že sa návrh zamietá. K samotnému zániku neodkladného opatrenia môže dôjsť iba v prípade uplynutia času, na ktorý bolo nariadené. To je z povahy veci podmienené predchádzajúcim rozhodnutím súdu o tom, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Pre každé časovo obmedzené neodkladné opatrenie platí, že uplynutím stanoveného času bez ďalšieho zaniká ex lege; pokiaľ už skôr nedošlo k jeho zrušeniu. O zániku neodkladného opatrenia nevydáva súd osobitné rozhodnutie. Zánik jeho účinkov sa viaže na objektívnu právnu skutočnosť, ktorou

je uplynutie času. Uznesením o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný, len čo ho vyhlásil; ak nebolo vyhlásené, len čo ho vydal (§237 ods. 1 CSP). To platí aj vo vzťahu k vymedzeniu časového úseku, uplynutím ktorého má byť neodkladné opatrenie obmedzené. Po zániku neodkladného opatrenia uplynutím času nezakladá pôvodné uznesenie o nariadení takéhoto neodkladného opatrenia procesnú prekážku res iudicata pre nový návrh, ktorým by sa navrhovateľ domáhal identickej procesnej ochrany, avšak už v rámci odlišného časového úseku, resp. bez časového obmedzenia (Civilný sporový poriadok, 1. vydanie, 2016, s. 1131 - 1132: F. Sedlačko).

12. Na podklade týchto všeobecných východísk odvolací súd konštatuje, keďže účinky nariadeného časovo obmedzeného neodkladného opatrenia objektívne zanikli zo zákona uplynutím stanoveného času (právoplatným skončením konania vo veci samej) skôr ako ho súd prvej inštancie zrušil, že pre vydanie napadnutého uznesenia neexistovali dôvody, z ktorého dôvodu ho postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

13. Podľa ust. § 396 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Aplikácia tohto ustanovenia (§ 257 CSP) prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov neprizná. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery strán a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde, na chovanie strán v priebehu konania a ich postoj v konaní, ako aj k ďalším relevantným skutočnostiam, ktoré určitým spôsobom individualizujú situáciu strany v tom smere, že si zasluhuje špecifické zaobchádzanie v zmysle vyššie citovaného ustanovenia (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 14/99, uverejnené ZSP č. 1/2000, nález sp. zn. III. ÚS ČR 1840/10 zo dňa 23.9.2010).

18. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno zahrnúť aj neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem (por. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 942).

19. Pokiaľ ide o charakter prejednávanej veci, predmetom odvolacieho prieskumu je samostatné rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa vidí odvolací súd v okolnostiach danej veci, keďže sa podľa jej výsledku nedá stanoviť procesný úspech strán konania v odvolacom konaní z dôvodu, že napadnuté uznesenie bolo zrušené, síce v zhode s odvolacím návrhom žalobcov, avšak z iných ako nimi uplatnených odvolacích dôvodov, námietok a výhrad, čo v konečnom dôsledku nemožno pričítať k ich procesnému úspechu v odvolacom konaní. V tejto súvislosti prihliadol odvolací súd aj na odvolaciu argumentáciu žalovanej v 1. rade, ktorá neúspešne navrhovala napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne, ako aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodoval o zrušení v tom čase zaniknutého neodkladného opatrenia bez osobitného návrhu strán a až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Podľa názoru odvolacieho súdu možno aj tento chybný procesný postup súdu prvej inštancie, nesúladiť s ani ním nesprávne zvolenou normou (ust. § 335 ods. 1 CSP) a nezavinený stranami sporu, považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán podľa § 257 CSP (porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 10. 2019, sp. zn. IV. ÚS 83/2019).

20. Odvolací súd má teda za to, že v tomto prípade by bolo uloženie povinnosti ktorejkoľvek z týchto strán nahradiť trovy odvolacieho konania druhej strane neprimerane prísne a za tejto procesnej situácie sa mu javí byť dôvodné, aby si každá z týchto procesných strán znášala trovy odvolacieho konania sama. O trovách odvolacieho konania teda odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia 257 CSP tak, že stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.